

Managerii se plang de angajati care, la randul lor, se plang de manageri. Cineva trebuie sa fie responsabil de problemele existente si nimeni nu isi doreste un asemenea rol, desigur.

In cea mai buna situatie se intorc, impreuna, cu fata spre a gasi solutii pentru iesirea din criza. Uneori solutiile apar, alteori nu... si, in masura in care misterul aparitiei acestor solutii nu este dezlegat, se revine la a gasi vinovati pentru negasirea solutiilor!

Este adevarat ca solutiile nu apar pentru ca, uneori, nu exista experienta sau competenta de specialitate suficienta (si, atunci, ar trebui gasita solutia la chiar aceasta problema!) totusi, dincolo de competenta, in "umbra" fiecărei firme stau, de fapt, ascunse, multe alte lucruri.

Oamenii sunt motivati, gasesc solutii si sunt foarte creativi atunci cand:

- Se simt apreciati, cu adevarat
- Li se cere parerea si se tine cont de ea
- Li se da feed-back si sunt incurajati activ sa se dezvolte profesional
- Sunt obisnuiti cu ideea de succes – personal si al firmei
- Sunt obisnuiti cu gandirea constructiva si cu optimismul in firma
- Le place locul lor de munca
- Fac parte din echipe "adevarate", in care au invatat sa aiba incredere in sine si sa gandeasca impreuna
- Isi respecta/apreciaza managerul si, implicit, isi doresc sa il sustina
- Isi imagineaza viitorul lor ca avand legatura cu firma
- Sunt recompensati in mod just, dupa merite (care merite li se recunosc public...)
- Sunt bine condusi si fiecare are rolul si locul sau, potrivit pentru el si pentru ceilalti. Daca un angajat slab este pus intr-un post care ii depaseste competentele...ei, bine, nu este vina lui!

Firmele romanesti in care ambianta descrisa mai sus poate fi regasita sunt, din pacate, inca foarte putine. Atata vreme cat nu exista formula "competenta + cultura organizationala excelenta" succesul constant sau progresul nu prea au cum sa apara.

Inconstient, oamenii au tendinta de a-i "sanctiona" pe cei care nu stiu sa creeze un climat psihologic favorabil succesului personal si de grup, care succes are, el insusi, o mare legatura cu armonia, atitudinile pozitive si cultura eficientei.

In acelasi domeniu de activitate si cu acelasi gen de produse, cunosc firme care, pe timp de criza, au inceput sa mearga din ce in ce mai slab si altele care au continuat sa se mentina sau chiar sa creasca. In primele criza a accentuat tot ceea ce era negativ, in celelalte a stimulat creativitatea, vointa si, evident, strategiile optime de adaptare.

Pana la urma, ni se reaminteste acelasi lucru: orice companie inseamna oameni... si este intotdeauna **mintea** noastra cea care determina rezultatele. Economia, in sine, nu exista: exista doar oameni care gandesc si se comporta intr-un anume fel.

Carmen Todor